

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quid conferatur ijs, qui suscipiunt sacros ordines.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

mentum Ordinis habet mādatum Dei, Matt. v. 19. Eentes docete & baptizate omnes gentes &cæt. habet quoque promissiones Dei Ioan. 15. Ego vos elegi ut eatis & fructum afferatis, & fructus vester maneret, item Apost. ad Tim. Bonum certamē certavi, cursum consummaui, fidē seruauī, ideo reposita est mihi corona iustitiae. & Iac. 5. Qui conuerti fecerit peccator ab errore suo &c. propter hoc officium Ordo Ecclesiasticus recte dicitur Sacramentum, & magnum habet præmium accidentale, eō quod quis si uictum pateretur, alius centesimum fecerit &cæt. Marc. quarto, & hic talentum suum non absconderit, sed adhuc alia quinque incratus est, Matth. 25. & quod differt stella à stella in claritate, i. Corinthiorum 15. Si ergo nos tantū simus fideles cooperatores & servi dominici agri, ipse copiosam dabit mercedem.

Secundò, in ordinatione per impositionem ma-

2. nnum presbyterij datur ac confertur specialis potestas ad defungendum ministerium verbi Dei, administrandiq; Sacraenta populo: Quæ potestas alii est ab illa, quæ in Baptismo accepta est: Nam iam baptizatis Apostolis, cōfertur ipsis insuper hæc specialis potestas, Luc. 22. conficiēdi Sacramentū corporis & sanguinis Christi, eundi & prædicandi Euangeliū, Marc. 16. Baptizandi, Matth. 28. Absoluendi, Ioan. 20. Orandi & vngendi infirmos, &cæt. Iacob. 5. Sic Paulus Timotheo iam baptizato imponit manus & dat specialem potestatem obeundi munus sacerdotij, quod vtique non fecisset, si iam in Baptismo accepisset illam potestatem: Non ergo baptisimus est quod omnes vocat & habitat in ministros Ecclesiæ, sed gratia diuinæ quæ nobis cōfertur in legitima ordinatione. Hoc enim manifeste docet Apostolus, nempe singularem dari potestatem Ordinato, cum inquit, i. Tim. 4. Noli negligere donum, id est, potestatem

statem illam specialem, quæ data est tibi per prophetiam, id est, orationem & consecrationem, cum impositione manuum mearum, auctoritate presbyterij: ecce, inquit, auctoritate sacerdotij, nō inquit, populi vel manuum communionis laicæ, sed auctoritate sacerdotij. Vnde illa ordinatio, quæ fit ab Episcopo ut principali ministro, vel à cæterorum sacerdotum manuū impositione, illa vera & legitima est. Singulare ergo donum atq; potestas, quia datur in ordinatione ab Episcopo auctoritate sacerdotij, igitur qui illam nō habent, nihil efficiunt, nec Deus approbat ipsorum ministeriū. Sic 2. ad Tim. 1. Commissario facio te, ut suscites donū quod in te est per impositionē manuum mearū: ecce donū quod in te est, aper tē loquitur de illo dono Spiritus sancti cum potestate speciali in ordinatione &c. In baptismo quidē omnis Christianus consecratur, ut scipsum regat tanquam rex, & erigat sensus, & vitā instituat secundūm Deum & iustitiam: non autem quilibet vngitur & consecratur in baptismo, tanquam rector ac curator populi: consecratur quidē Christianus in baptismo sacerdos sibijsi ut sancte viuat, orando, ieiunando, & offerendo corpus suū in hostiā viuentem & sanctā &c. Rom. 12. non autem consecratur in ministrū & sacerdotē populi Christi, ut alijs præsit, doceat, instituat: hic enim specialis vocatio exigitur. Quod autem dicitur, 1. Pet. 2. Vos estis genus electum, regale sacerdotiū, gens sancta &c de speciali sacerdotio, & nō de communi Ecclesia intelligitur: nam hæc verba omnibus Iudeis fuerunt dicta, ut patet in Exod. 19. tamen manifestum est quod solus Aaron cum filiis suis, erant sacerdotes & ministri templi Dei, Exod. 29. Insuper Aaroni fuit dictum, quod perpetua religione esset sacerdos, Exod. 29. & Christus noster caput & summus sacerdos in æternum secundūm ordinem Melchisedechi, Psalmo 109. Donum autem hoc, siue potestas collata

collata in legitima ordinatiōe, manet donec mori-
tur minister : nec probari aut excusari potest ex sci-
ptura, semel cōsecratum sacerdotem denuō fierili-
cum, etiamsi non habet executionem officij: & ci-
nones deponunt quidem atque suspendunt ab offi-
cio criminosos sacerdotes, sed manet tamen chan-
cer, id est, donum semel acceptum indelebile, vtt
nent SS. Patres.

Tertiō, quoniam Christus ipse instituit Apostolos
3. seu vocatos suos sacerdotes, & dedit officium Mat. &
Mar. vlt. non hanc voluit authoritatem esse populi,
Christus summus sacerdos instituit Apostolos, id est
legatos, Apostoli instituerunt Episcopos in Cret.,
Epheso, &c. & illis mādarunt, vt & ipsi eadem autho-
ritate constituerent oppidatim presbyteros &c. nu-
quām verō legitur, hic plebis cōsensum aut electio-
nem fuisse requisitam: sic Paulus & Barnabas ordi-
nabant Sacerdotes citra populi consensum, Acto. 14.
Vndē manifestē conuincitur, electionem & ordina-
tionē clericalem non ad plebem, sed ad Episcopos &
presbyteros successores Apostolorum spectare & spe-
ctāsse semper. Populus quidem olim consensum da-
bat ad approbandam electionem, sed autoritatē in-
iiciendi nullam habuit. Quare quicunq; à laicis si-
perintendētibus sunt ordinati, spurij sunt & illegiti-
timi corā Deo. Est enim plerūq; proprium hæretico-
rum, sibi eligere & ordinare Magistros, de sua senten-
tia, qui seruant auribus ipsorum, & placentia dicant:
Sed quia hoc futurum ante nouissimum diem Scrip-
ptura testatur, debemus eiusmodi cauere Matth. 24.
Venient Pseudoprophetæ, &c. 2. Tim. 4. Veniet tem-
pus &c. & Ieremias 14. Currebāt, & non misi eos, &c.
sic vindicabant sibi sacerdotium Chore, Dathan &
Abiron, sed puniti sunt grauiissimē, Num. 16. Sic im-
pius Ieroboā elegit sibi sacerdotes de nouissimis vi-
torum, & contempnit veros & legittimos sacerdotes